

Parasha: Emor

Count-Off to Pentecost

Readings

Emor (אָמור | Say)

Torah: Leviticus 21:1-24:23

Haftarah: Ezekiel 44:15-31

Gospel: Luke 11:1-12:59

Thought for the Week:

We are all on a journey with our Creator. Our journeys are full of purpose and design. And, like all travelers, we make constant choices to move ahead, stand still, drift, or fall backwards. The seed of redemption planted in us at Passover has forty-nine days to grow and mature until the harvest of Pentecost. These days of counting provide a natural and timely opportunity to consider our path and make goals about our destinations.

Commentary:

You shall count fifty days to the day after the seventh [week]; then you shall present a new grain offering to the LORD. (Leviticus 23:16)

The Torah commanded the Israelites to bring the "sheaf of the first fruits" of the grain harvest to the Temple on the day after the Sabbath of Unleavened Bread. The first grain to ripen in the land of Israel is the barley crop. The harvest ritual of offering the first fruits of the barley harvest in the Temple is called the Day of the Omer. An omer (עֹמֶר) is a biblical unit of measure that indicates about one sheaf's worth of grain.

Coming immediately after the first day of the week of Unleavened Bread, the Day of the Omer is the anniversary of the Master's resurrection. According to the gospel of John, the Master suffered on the day of Passover. He remained in the tomb on the first day of Unleavened Bread and rose after the Sabbath: the day of the Omer.

Year after year, the day of the first fruits of the barley reminds us of the resurrection of Messiah, the "first fruits of those who are asleep" (1 Corinthians 15:20). The day of the first fruits of the barley offering is day one of a forty-nine day count-off to the festival of Pentecost. Pentecost is the fiftieth day. The name Pentecost is derived from the Greek word for "fifty." The Torah commands us to count each of the intervening days. The forty-nine-day count-off is called the "counting of the omer." During the forty-nine days of the omer count, the wheat crop in Israel ripened.

Sidra: Emor

Aftellen tot Pinksteren

Lezingen

Emor (אָמור | Zeg)

Torah: Leviticus 21:1-24:23

Haftarah: Ezechiël 44:15-31

Evangelie: Lucas 11:1-12:59

Gedachte voor de week

We zijn allemaal op een reis met onze Schepper. Onze reizen zijn doordacht en doelgericht. En, net als alle reizigers, maken we voortdurend keuzes om vooruit te gaan, stil te staan, af te drijven, of achterover te vallen. Het zaad van de verlossing in ons bij Pesach geplant, heeft negenenvestig dagen om te groeien en te rijpen tot de oogst van Pinksteren. Deze dagen van tellen zorgen voor een natuurlijke en goede gelegenheid om onze weg te overdenken en doelen te stellen i.v.m. onze bestemmingen.

Commentaar

Gij zult vijftig dagen tellen tot de dag na de zevende [week]; dan zult gij een nieuw graanoffer aanbieden aan de HEERE. (Leviticus 23:16)

De Thora gebod de Israëlieten om de "schoof van de eerste vruchten" van de graanoogst naar de Tempel te brengen op de dag na de Sabbat der Ongezuurde broden. Het eerste graan dat in het land van Israël rijpt, is de gerst. Het oogstritueel van het aanbieden van de eerste vruchten van de gerstooogst in de Tempel wordt de Dag van de Omer genoemd. Een omer (עֹמֶר) is een Bijbelse maat die de hoeveelheid graan van zowat een schoof aangeeft.

De dag die onmiddellijk na de eerste dag van de week van de Ongezuurde Broden komt, de dag van de Omer, is de verjaardag van de opstanding van de Meester. Volgens het evangelie van Johannes leed de Meester op de dag van Pesach. Hij bleef in het graf op de eerste dag van de Ongezuurde Broden en stond op na de Sabbat: de dag van de Omer.

Jaar na jaar herinnert de dag van de eerste vruchten van de gerst ons aan de opstanding van de Messias; de "eerste vruchten van hen die ontslapen zijn" (1 Kor. 15:20).

De dag van de eerste vruchten van de gerstgave is dag één van een negenenvestig dagen aftellen tot het feest van Pinksteren. Pinksteren is de vijftigste dag. De naam Pinksteren is afgeleid van het Griekse woord voor "vijftig." De Tora gebiedt ons om elk van de tussenliggende dagen tellen. De negenenvestig dagen aftellen wordt de "Omertelling" genoemd. Tijdens de negenenvestig dagen van de Omertelling rijpt de tarweoogst in Israël.

By the end of the omer count, the crop was ready for harvest, and the first fruits of the wheat crop were offered as a bread offering in the Temple at Pentecost.

The days of the counting of the omer are an important part of the cycle of sanctification for believers. In Judaism, the forty-nine days of the counting of the omer are traditionally regarded as a time of spiritually shining up the soul in anticipation of Pentecost. In Messianic Judaism, the forty-nine days are extra special because they include the anniversary of the forty days that the risen Messiah was among His disciples; they include the anniversary of His ascension, and they culminate with the anniversary of the day the Holy Spirit was poured out upon the believers. As we count our way through the forty-nine days, we are advancing along the cycle of sanctification.

Fifty days later comes the festival of Pentecost. It is called Pentecost because that is the Greek word for "fifty." Its Hebrew name is the Feast of Weeks (Shavuot, שבועות) because there are seven weeks of days between the beginning of Unleavened Bread and the festival of Pentecost.

According to Judaism, the day of Pentecost is the anniversary of the day God spoke the Ten Commandments from Mount Sinai. According to the book of Acts, the Holy Spirit came upon the apostles on the day of Pentecost, fifty days after the Master's resurrection.

Tegen het einde van de Omer telling was de opbrengst klaar om te oogsten, en werden met Pinksteren de eerste vruchten van de tarweoogst als een broodoffer in de Tempel aangeboden.

De dagen van het tellen van de Omer zijn een belangrijk onderdeel van de cyclus van heiliging voor de gelovigen. In het Jodendom worden de negenenveertig dagen van het tellen van de Omer traditioneel beschouwd als een tijd van geestelijk oplichten van de ziel in afwachting van Pinksteren. In het Messiaanse Jodendom zijn de negenenveertig dagen extra speciaal, omdat ze aan de veertig dagen doen denken dat de verrezen Messias met zijn discipelen was; zij omvatten de verjaardag van Zijn hemelvaart, en ze bereiken hun hoogtepunt met de verjaardag dat de Heilige Geest werd uitgestort op de gelovigen. Als we onze weg tijdens de negenenveertig dagen tellen, vorderen we langs de cyclus van de heiliging.

Vijftig dagen later komt het feest van Pinksteren. Het heet Pinksteren, want dat is het Griekse woord voor "vijftig." Zijn Hebreeuwse naam is het Wekenfeest (Sjavoeot, שבועות) want er zijn zeven weken van 7 dagen tussen het begin van de Ongezuurde Broden en het feest van Pinksteren.

Volgens het Jodendom is de dag van Pinksteren de verjaardag van de dag dat God de Tien Geboden vanaf de berg Sinaï sprak. Volgens het boek Handelingen kwam de Heilige Geest over de apostelen op de dag van Pinksteren, vijftig dagen na de opstanding van de Meester.